HAZRETİ ÜMMÜ HABÎBE

Resûlullah'ın mübârek hanımlarından. İsmi Remle'dir. Babası Ebû Süfyân bin Harb bin Ümeyye, annesi Hind'dir. Hazreti Mu'âviye'nin kız kardeşidir. Bi'setten onyedi sene önce Mekke'de doğdu. Medine'de 44 (m. 664) senesinde vefât etti.

Ümmü Habîbe, ilk önce Resûlullah'ın halasının oğlu Ubeydullah bin Cahş ile evlendi. Kocasıyla İslâmiyeti kabûl eden ilk müslümanlardandır. Mekke'deki kâfirlerin, müslümanlara eziyet ve zararları dayanılmayacak bir dereceye geldiğinde Habeşistan'a hicret etti. Kızı Habîbe, Habeşistan'da doğup, kendisi de bu isimle meşhûr oldu. Kocası Ubeydullah bin Cahş, papasların propagandalarına aldanıp, fakirlikten kurtularak, dünyâ malına kavuşmak için mürted oldu. Dînini bıraktı. Zaten kocasının mürted olacağını rüyasında görmüştü. Rüyada, kocasının suratı gayet çirkinleşip, kapkara olduğunu gördü. Rüyasının sabahı da tabir etmek için düşünürken, kocası hıristiyan olduğunu söyleyip, "Sen de hıristiyan ol" dedi. Kocası dînini dünyâya değişince, Ümmü Habîbe'yi de İslâmiyetten çıkıp, zengin olmaya zorladı. O, fakîrliğe, ölüme râzı olacağını, fakat "Muhammed aleyhisselâmın dînini ve sevgisini, bütün dünyâya değişmeyeceğini bildirdi. Ubeydullah bin Cahş, Ümmü Habîbe'yi boşayıp, sürünerek ölmesini bekledi. Fakat kendisi içki âlemlerine dalıp az zaman sonra sarhoşken öldü. Peygamber efendimiz (aleyhisselâm), Ümmü Habîbe'nin dîninin kuvvetini ve başına gelen acı hâli işitti. Îmân kuvvetine hayran kalıp, haline çare aradı. Kendisi de, Mekke kâfirlerinin başkumandanı Ebû Süfyân ile mücadele ediyordu. Müslüman olan Habeşistan hükümdârı Necâşî'ye Peygamberimiz (aleyhisselâm) hicretin yedinci senesinde mektûb yazıp, Amr bin Ümeyye ile gönderdi. Mektûpda, "Oradaki Ümmü Habîbe ile evleneceğim. Nikâhımı yap! Sonra kendisini buraya gönder." şeklinde talepte bulundu. Necâşî, Peygamberimizin (aleyhisselâm) mektûbuna çok hürmet edip, hemen hazırlıklara başladı. Câriyesini gönderip, Resûlullah'ın isteğini bildirdi. Ümmü Habîbe, Resûlullah'ın nikâhına girmeyi kabûl edince, Habeşistan hükümdârı iki gümüş gerdanlık, mücevherat, yüzükler ve bilezikler hediyye

etti. Necâşî, Muhacir ve müslümanları sarayına davet etti ve Resûlullah (aleyhisselâm) ile Ümmü Habîbe'nin nikâhını kıydı. Ümmü Habîbe, îmânın mükafatına kavuşarak orada zengin ve rahat oldu. O'nun sayesinde Habeşistan'daki müslümanlar da çok rahat etti, ferah yaşadı. Cennette, kadınlar kocalarının yanında bulunacakları için, Cennetin en yüksek derecesi ile de müjdelenmiş oldu ki, dünyânın bütün zevk ve ni'metleri, bu müjde yanında pek küçük kalır. Ümmü Habîbe'nin (radıyallahü anha) Resûlullah (aleyhisselâm) ile evlenmesi, babası Ebû Süfyân'ın kalbinin yumuşayıp, ileride müslüman olmasını hazırlayan sebeplerdendir. Ümmü Habîbe (radıyallahü anha) muhacirlerle Necâşî'nin temin ettiği iki gemiye binip Car Limanında indiler. Deveye binip Medine'ye geldi.

Ümmü Habîbe (radıyallahü anha) Peygamberimizi (aleyhisselâm) çok severdi. Mekkeli müşrikler Hudeybiye antlaşmasını bozduktan sonra endişeye kapılıp, anlaşmayı yenilemek istediler. Bu iş için o zaman henüz müslüman olmamış olan Ebû Süfyân'ı Medine'ye gönderdiler. Ebû Süfyân, Peygamberimizin (aleyhisselâm) hanımı olan kızı Ümmü Habîbe'nin odasına girdiğinde, Peygamberimizin her zaman oturduğu mindere oturmak üzere iken kızı Ümmü Habîbe "Sen bu mübârek yere oturmaya lâyık değilsin" diyerek oturmasına mâni oldu. Ebû Süfyân kızından bu sözleri işitince, O'nun dînine bağlılığına hayret etti. Ebû Süfyân daha sonra Mekke'nin fethinde müslüman oldu. Ümmü Habîbe (radıyallahü anha), Mekke-i Mükerreme'nin feth edildiği gün Resûlullahın (aleyhisselâm) kadınlar ile sözleşmesinde Hazreti Ümmü Habîbe de bulunup, bîat etti.

Peygamberimiz (aleyhisselâm) bir gün evine geldiğinde Hazreti Muâviye kızkardeşi Ümmü Habîbe'nin kucağına başını koymuş yaslanır gördü ve hanımı Ümmü Habîbe'ye "Sen Muâviye'yi (kardeşini) çok mu seviyorsun" buyurdu. Ümmü Habîbe "Evet, yâ Resûlallah" cevâbını verince "O'nu Allah ve Resûlü de çok seviyor" buyurdu.

Peygamberimizin (aleyhisselâm) vefâtından sonra Eshâb-ı kiram Ümmü Habîbe'ye (radıyallahü anha) çok hürmet gösterdi. Hazreti Ömer, O'na geçimini sağlaması için yıllık maaş bağladı. Hazreti Ümmü Habîbe çok

fazıl, kâmil birisiydi. Peygamberimizden pek çok hâdiseye şehâdet edip, otuz hadîs-i şerîf rivâyet etti. Hadîs-i şerîflere çok dikkat ederdi. Bu husûsta kendisine danışılırdı. Yeğeni Ebû Süfyân İbni Sa'îd'e, abdestli bulunmayı tavsiye edip, şu hadîs-i şerîfi rivâyet etti. "Her kim bir şey pişirecek olursa abdest alması iyidir." Yine "Her kim her gün oniki rekât nafile namaz kılarsa, o kimse için Cennette bir ev hazırlanır." hadîs-i şerîfini rivâyet ettikten sonra, "Ben bunu işittikten sonra, o namazları hep kıldım" buyurdu. Babası Ebû Süfyân bin Harb (radıyallahü anh) vefât ettikten bir müddet sonra güzel kokular sürünüp, iyi ve yeni elbise giymişti. Etrâfındakilere Peygamber efendimizin (aleyhisselâm) şu hadîs-i şerîfini de nakl etti: "Îmân sahibi bir kadın için her hangi bir şekilde üç günden fazla matemli bulunmak caiz değildir. Ancak, kocası için, bunun müddeti dört ay ve on gündür." Ümmü Habîbe'nin (radıyallahü anha) kizı Habîbe binti Ubeydullah, kardeşi Mu'âviye bin Süfyân (radıyallahü anh) Akife binti Süfyân, yeğeni Ebû Süfyân bin Sa'îd bin Mugayre, Abdullah bin Utbe bin Ebû Süyfân, Safiye binti Şeybe, Zeyneb binti Ümmü Seleme, Sâlim bin Abdullah bin Cerrah, Urve bin Zübeyr, Sâlih Semman da (radıyallahü anh) bu hadîs-i şerîfi rivâyet ettiler.

Hazreti Ümmü Habîbe kardeşi Hazreti Mu'âviye'nin (radıyallahü anh) hilâfeti zamanında hastalandı. Hasta yatağında Hazreti Aişe'yi (radıyallahü anha) çağırtıp, "Benimle senin ve diğerlerinin aramızda münasebetler vardı. Eğer her ne sûretle olursa olsun, aramızda hatâen bir şey geçmiş ise senden afv etmeni isterim. Afv eyle ve hayır duâ ile yâd edip benim için mağfiret talep et" deyince Hazreti Âişe bu söz üzerine duâ edip, "Sen beni memnun etmişsin. Hak teâlâ da seni memnun kılsın." buyurdu. Medine-i Münevvere'de 44 (m. 664) senesinde yetmişüç yaşında vefât etti. Kabri Medine-i Münevvere'dedir.

Rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden bazıları:

Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) müezzin ezan okuduğu zaman, ezanı bitinceye kadar tekrar ederdi.

“Adem oğlunun her sözü kendi aleyhinedir. Ancak emr-i ma’rûf, nehy-i münker ve bir de Allahü teâlâyı zikretmek müstesnadır.”

“Hergün farzlardan başka oniki rek’at nafile (sünnet) kılan kimseler için Cennet’de bir ev inşaa edilir. (Onlar) iki rek’at sabahtan evvel, dört rek’at öğleden evvel, iki rek’at öğleden sonra, dört rek’at ikindiden evvel, dört rek’at da akşamdan sonra kılınan sünnetlerdir.”

Hazreti Muâviye, Ümmü Habîbe’ye (radıyallahü anha) “Resûlullah gece seninle beraber uyuduğu elbiseyle namaz kılarmıydı?” diye sordu. Ümmü Habîbe (radıyallahü anha) “Evet. Elbisesinde bir necâset bulunmadıkça namaz kılardı.” buyurdu.

---

1) Tabakât-ı İbn-i Sa’d, cild-8, sh. 68, 70, 96, 99
2) Sîret-i İbn-i Hişâm cild-1, sh. 365
3) Siyer-i a’lam-in-nübelâ cild-1, sh. 316
4) El-İsâbe, cild-2, sh. 584, 586, 587
5) El-İstiâb, cild-2, sh. 75
6) Müsned-i Ahmed bin Hanbel, cild-4, sh. 325, 327
7) Sahîh-i Buhârî, cild-2, sh. 327
8) Tam İlmihâl Se’âdet-i Ebediyye sh. 1079
9) Eshâb-ı Kirâm sh. 402